
Document de ședință

A9-0281/2023

3.10.2023

RAPORT

Strategia europeană privind proteinele
(2023/2015(INI))

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

Raportoare: Emma Wiesner

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	21
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	23
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	24

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

Strategia europeană privind proteinele (2023/2015(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2018 referitoare la o strategie europeană pentru promovarea culturilor proteice – încurajarea producției de plante proteice și leguminoase în sectorul agricol european¹,
- având în vedere rezoluția sa din 24 martie 2022 referitoare la necesitatea unui plan de acțiune urgent al UE pentru a garanta securitatea alimentară în interiorul și în afara UE în contextul invadării Ucrainei de către Rusia²,
- având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2021 referitoare la o strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic³,
- având în vedere raportul Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) din 2022 intitulat „Reflecție asupra viitorului securității alimentare și a alergiilor alimentare în ceea ce privește anumite tipuri de alimente și surse de proteine noi”,
- având în vedere studiul Centrului Comun de Cercetare (JRC) din iulie 2020 intitulat „Viitorul șeptelului din UE: cum să contribuim la un sector agricol durabil?”,
- având în vedere Declarația de la Dublin din 2022 privind rolul animalelor de fermă în societate,
- având în vedere cele mai recente informații științifice, inclusiv Declarația de la Dublin din 2022 și publicațiile conexe din revista științifică „Animal Frontiers”,
- având în vedere raportul FAO din 2022, intitulat „Reflecții asupra viitorului siguranței alimentare – un raport de analiză prospectivă”,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 15 noiembrie 2022 intitulată „Către un sector european al algelor puternic și sustenabil” (COM(2022)0592),
- având în vedere prognozele pentru sectorul agricol 2022-2031 ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și ale FAO,
- având în vedere raportul Comisiei din decembrie 2022 intitulat „Perspectivele agricole ale UE – pentru piețe, venituri și mediu 2022-2032”,

---

¹ [JOC 390, 18.11.2019, p. 2.](#)

² [JOC 361, 20.9.2022, p. 2.](#)

³ [JOC 184, 5.5.2022, p. 2.](#)

- având în vedere raportul FAO din iunie 2023 intitulat „Contribuția alimentelor din surse animale terestre la alimentația sănătoasă în vederea îmbunătățirii nutriției și a stării sănătății – O prezentare generală a datelor și politicilor privind cunoștințele și lacunele existente”,
- având în vedere raportul FAO și al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) din 2019 intitulat „O alimentație sănătoasă și sustenabilă – principii directoare”,
- având în vedere raportul FAO din 2021 intitulat „Integrarea mediului și a nutriției în evaluarea ciclului de viață al produselor alimentare: oportunități și provocări”,
- având în vedere raportul Comisiei din 22 noiembrie 2018 privind dezvoltarea proteinelor vegetale în Uniunea Europeană (COM(2018)0757),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 4 ianuarie 2023 privind factorii securității alimentare (SWD(2023)0004),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic” (COM(2020)0381),
- având în vedere acordul adoptat la cea de-a 21-a Conferință a părților la Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice (COP21), organizată la Paris la 12 decembrie 2015 (Acordul de la Paris),
- având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”)⁴,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD),
- având în vedere Perspectivele ONU privind populația lumii pentru 2022,
- având în vedere Perspectivele agricole 2021-2030 ale OCDE și FAO,
- având în vedere studiul Comitetului de evaluare a opțiunilor științifice și tehnologice intitulat „«Got Protein?» Surse alternative de proteine în alimentația sustenabilă a animalelor și a oamenilor: potențial și perspective”,
- având în vedere declarația de la Versailles din 10 și 11 martie 2022,
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere avizul Comisiei pentru pescuit,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A9-0281/2023),

---

⁴ [JOL 243, 9.7.2021, p. 1.](#)

- A. întrucât proteinele sunt esențiale atât pentru oameni, cât și pentru animale și, prin urmare, reprezintă o componentă zilnică indispensabilă în produsele alimentare și în hrana pentru animale;
- B. întrucât pandemia de COVID-19 și invazia Ucrainei de către Rusia au avut efecte semnificative asupra comerțului european și mondial, evidențiind faptul că UE trebuie să își diversifice lanțurile de aprovizionare cu alimente și furaje, pentru a-și îmbunătăți autonomia deschisă și a-și reduce dependența de factorii de producție ce provin de la doar unul sau câțiva furnizori străini, cu scopul de a majora producția de proteine vegetale și reziliența generală a sectorului proteinelor din UE;
- C. întrucât UE produce 77 % din proteinele furajere pe care le utilizează (proporție ce crește până la 96 % în cazul furajelor cu conținut scăzut de proteine și până la 89 % în cazul furajelor cu conținut mediu de proteine); întrucât, cu toate acestea, doar 29 % din materiile prime cu un conținut ridicat de proteine, care sunt necesare pentru a echilibra hrana pentru animale, provin din UE; întrucât, drept urmare, UE depinde în mare măsură de importurile de produse vegetale cu conținut ridicat de proteine din țări din afara UE, ceea ce face ca UE să depindă de importurile de boabe de soia și făină din soia din Statele Unite și America de Sud; întrucât această dependență determină adesea în țările producătoare, în special în America de Sud, schimbarea destinației terenurilor și o creștere a amprentei UE în ceea ce privește consumul de apă, precum și probleme de mediu, cum ar fi contaminarea apelor subterane, penuria de apă, pierderea de substanțe nutritive, eroziunea solurilor și despăduririle, ceea ce duce la o scădere a biodiversității; întrucât cultivarea plantelor proteice poate avea urmări sociale și sanitare negative în țările producătoare, care sunt agravate de volatilitatea drepturilor de proprietate asupra terenurilor, de acapararea terenurilor, de expulzările forțate și de alte abuzuri ale drepturilor omului;
- D. întrucât, deși producția de plante proteice din UE s-a îmbunătățit în ultimii 10 ani, producția internă suferă în continuare de un deficit semnificativ, deoarece a crescut și producția animalieră, ceea ce a agravat dependența puternică a UE de importurile de culturi bogate în proteine din țări din afara UE;
- E. întrucât circularitatea sporită între proteinele de origine vegetală și cele de origine animală, cum ar fi utilizarea fluxurilor de deșeuri de proteine vegetale alimentare ca hrană pentru producția de proteine de origine animală, împreună cu producția mai sustenabilă a tuturor tipurilor de proteine disponibile, este esențială pentru tranziția către sisteme alimentare mai sustenabile, cu un impact redus asupra climei și a biodiversității; întrucât cultivarea și consumul în cantități tot mai mari de proteine vegetale este de asemenea un factor favorizant în cadrul acestei tranziții; întrucât amprenta de mediu a produselor de origine animală poate fi redusă prin adaosuri furajere care ajută animalele să digere proteinele și să își reducă emisiile de metan și amoniac;
- F. întrucât culturile de leguminoase și pajiștile contribuie la menținerea și îmbunătățirea calității și fertilității solului, la creșterea biodiversității, precum și la fixarea carbonului și a azotului și contribuie la reținerea apei; întrucât culturile de leguminoase pot fi cultivate cu mai puține îngrășăminte chimice datorită simbiozei cu bacteriile din sol; întrucât, în pofida rentabilității sale economice scăzute, cultivarea culturilor de leguminoase contribuie în mod cert la atenuarea schimbărilor climatice și a altor efecte

asupra mediului, precum și la reducerea presiunii exercitate de buruieni, contribuind la combaterea provocărilor de mediu și climatice în conformitate cu obiectivele Pactului verde;

- G. întrucât noile tehnici de ameliorare ar putea juca un rol determinant în creșterea profitabilității și în atingerea obiectivelor Pactului verde european, de exemplu prin creșterea randamentului, a calității proteinelor și a conținutului proteic și prin posibilitatea ca UE să îmbunătățească adaptarea regională a culturilor și să le facă mai rezistente la schimbările climatice și la agenții patogeni;
- H. întrucât politica agricolă comună (PAC) permite sprijinirea cultivării culturilor proteice și a pajiștilor;
- I. întrucât prelucrarea culturilor proteice și a pajiștilor generează subproduse care pot fi folosite astfel încât să contribuie la economia circulară, cum ar fi utilizarea lor pentru consumul uman, energia din surse regenerabile, îngrășăminte, hrana pentru animale sau pentru producția de substanțe chimice ecologice; întrucât animalele produc îngrășăminte valoroase, acesta fiind un subprodus, care sprijină reziliența UE în producția de alimente; întrucât azotul necesar pentru cultivarea culturilor este furnizat în principal de îngrășăminte sintetice, care sunt costisitoare și consumatoare de energie; întrucât, în cadrul sistemelor de gestionare a gunoierului de grajd, precum și al utilizării în condiții de siguranță a nămolurilor de epurare, principiul RENURE (REcovered Nitrogen from manURE) sporește eficiența utilizării resurselor și favorizează progresul către o economie mai circulară;
- J. întrucât zootehnia poate genera proteine cu un grad ridicat de biodisponibilitate pentru alimentația umană;
- K. întrucât în cursul producției tuturor tipurilor de culturi agricole, inclusiv a culturilor proteice, se generează o biomasă care în general nu este comestibilă pentru oameni (1 kilogram de proteine vegetale generează aproximativ 3-5 kilograme de biomasă comestibilă numai pentru rumegătoare);
- L. întrucât consumul de proteine animale produse la nivel local în mod sustenabil contribuie la securitatea alimentară a UE și îmbunătățește vitalitatea zonelor rurale ale Europei; întrucât proteinele animale sunt produse în UE în conformitate cu unele dintre cele mai înalte standarde de sustenabilitate din lume în ceea ce privește bunul tratament al animalelor, clima și mediul și constituie adesea o componentă importantă a alimentației echilibrate; întrucât producția animalelor din UE depinde puternic de importul de culturi agricole cu un conținut ridicat de proteine, care sunt cultivate pe terenuri arabile în afara UE;
- M. întrucât îmbunătățirea rezilienței și a securității alimentare europene și consumul de proteine animale produse în UE contribuie la o mai mare sustenabilitate a producției la nivel mondial;
- N. întrucât proteinele de origine animală constituie proteine de înaltă calitate și reprezintă cea mai biodisponibilă sursă de proteine pentru oameni, ceea ce este deosebit de important pentru femeile de vârstă fertilă, copiii, adolescenții și persoanele în vârstă sau fragile;

- O. întrucât producția animalieră extensivă, în special în zonele îndepărtate și montane, este o activitate extrem de sustenabilă și contribuie la menținerea unei populații umane în aceste zone;
- P. întrucât proteinele acvatice și de acvacultură produse în mod sustenabil pot contribui la securitatea alimentară, nutriția și o alimentare sănătoasă și echilibrată la nivel mondial; întrucât acvacultura intensivă poate fi însoțită adesea de diverse efecte negative asupra mediului, cum ar fi urmările utilizării substanțelor chimice sau a antibioticelor; întrucât cultivarea algelor poate reprezenta o oportunitate pentru reducerea impactului negativ al acvaculturii asupra mediului;
- Q. întrucât proteinele alternative, cum ar fi ciupercile sau produsele fermentate, necesită factori de producție bogăți în carbohidrați; întrucât în această producție s-ar putea utiliza reziduurile și fluxurile de deșeurile din producția alimentară convențională, contribuind la o economie mai circulară; întrucât legislația UE privind deșeurile impune o sarcină normativă grea producătorilor care prelucrează deșeurile alimentare;
- R. întrucât potențialul proteinelor conținute în insecte pentru alimentația umană și, în special, pentru hrana animalelor se află în creștere și ar putea reduce dependența UE de importul de proteine; întrucât sunt necesare mai multe cunoștințe privind sustenabilitatea creșterii insectelor, iar consumatorilor ar trebui să li se comunice în mod clar informațiile pe care le solicită și la care au dreptul, cu privire la prezența în diferite produse finale a ingredientelor pe bază de insecte;
- S. întrucât în ultimii ani s-a dezvoltat piața pentru toate tipurile de proteine produse în mod sustenabil, în special pentru proteinele de origine vegetală și animală; întrucât producția acestor proteine creează multe posibilități pentru fermierii și producătorii de alimente europeni; întrucât proteinele vegetale se bucură deja de o cerere ridicată și de un nivel ridicat al acceptării din partea consumatorilor, acești factori aflându-se în continuă creștere, precum și de un nivel ridicat de maturitate tehnologică;
- T. întrucât consumatorii solicită mai multă transparență și mai multe informații cu privire la sustenabilitatea alimentară; întrucât nu există o etichetă standardizată voluntară sau o declarație de produs care să asigure sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului nici pentru proteinele destinate consumului uman, nici pentru furaje sau pentru adaosuri furajere;
- U. întrucât este important să se adopte o abordare bazată pe lanțul valoric, pentru a crea o valoare adăugată în cazul proteinelor produse în mod sustenabil, îndeosebi al proteinelor vegetale, deoarece producția bazată pe materiale locale, care are o valoare adăugată ridicată, îmbunătățește lanțul valoric și încurajează fermierii să realizeze investiții;
- V. întrucât cercetările și inovările ce vizează sustenabilitatea producerii tuturor surselor de proteine trebuie să îi includă pe fermieri și ar trebui să se concentreze mai mult pe proteinele de origine vegetală și animală, deoarece, în UE, atât cercetările și inovările private, cât și cele publice s-au axat în ultimele decenii în special pe cereale și semințele oleaginoase;
- W. întrucât formarea generală și transferul de cunoștințe vizează doar aproximativ 10 % din exploatațiile agricole din UE; întrucât este critic necesar să se investească în continuare

în formare și în servicii de consultanță destinate fermierilor, pentru a difuza cunoștințe practice privind culturile proteice, bunele practici, schimbările de comportament, cultivarea pajiștilor și extracția proteinelor din surse alternative,

O nevoie clară de a adopta o strategie cuprinzătoare a UE privind proteinele, pentru a spori potențialul proteic

1. invită Comisia să prezinte de urgență o strategie cuprinzătoare și ambițioasă a UE privind proteinele, care să vizeze producția și consumul sustenabil în UE al tuturor tipurilor de proteine, în deosebi al proteinelor vegetale și animale, și să introducă măsuri eficiente de sporire a autonomiei deschise a UE în aprovizionarea cu proteine pe termen scurt, mediu și lung; subliniază că ar trebui să se acorde prioritate producției de culturi proteice și de proteine vegetale;
2. consideră că strategia UE privind proteinele ar trebui să se bazeze pe:
  1. o viziune pentru producția și fluxurile comerciale strategice și sustenabile de proteine în UE, care să se potrivească nevoilor și necesităților noastre;
  2. un plan de acțiune pentru creșterea producției și consumului de proteine vegetale în UE;
  3. îmbunătățirea condițiilor pentru o producție mai sustenabilă în UE atât de proteine vegetale, cât și de proteine de origine animală;
  4. dezvoltarea unor sisteme sustenabile de producere a proteinelor pentru alimente și furaje;
  5. o abordare integrată care să includă neapărat fermierii și întregul lanț valoric alimentară, ținând seama de principiile economiei circulare;
  6. acțiuni politice concrete bazate pe date științifice pentru dezvoltarea, inovarea și cercetarea legate de producția sustenabilă de proteine;

O viziune pentru creșterea producției de proteine în UE

3. subliniază că, dintr-o perspectivă geopolitică și strategică, precum și pentru a asigura securitatea alimentară, trebuie consolidat în mod semnificativ nivelul rezilienței europene în sectoarele esențiale, cum ar fi aprovizionarea cu alimente și furaje, prin reducerea, pe cât posibil, a dependenței de produsele și resursele agricole ce provin de la un singur furnizor sau de la câțiva furnizori prin sporirea producției interne, încurajând în același timp competitivitatea UE, pentru a împiedica concentrarea piețelor în mâinile câtorva actori principali; subliniază, prin urmare, că UE trebuie să intensifice producția de proteine vegetale și că acest lucru se poate realiza doar în etape, astfel încât agricultorii și piețele să se poată adapta în consecință;
4. subliniază că producția de proteine sustenabilă, diversificată și internă trebuie recunoscută ca un aspect esențial al sistemului alimentară și furajer al UE, pentru a asigura disponibilitatea în cantități suficiente a alimentelor și a furajelor sigure și

calitative și pentru a menține funcționarea și reziliența lanțurilor de aprovizionare cu alimente și ale fluxurilor comerciale; atrage atenția asupra obiectivului privind asigurarea în sistemul alimentar al UE a unei aprovizionări mai sustenabile și mai diversificate cu proteine;

5. consideră că cultivarea plantelor proteice și a pajiștilor poate aduce beneficii semnificative pentru calitatea solului, climă și biodiversitate și, în anumite condiții, are potențialul de a reduce factorii de producție, cum ar fi îngrășămintele și produsele de protecție a plantelor; subliniază că creșterea extensivă a animalelor pe pajiști asigură o alimentație adaptată nevoilor naturale ale animalelor și poate avea efecte pozitive asupra mediului și în combaterea schimbărilor climatice și poate contribui la o economie circulară; evidențiază importanța cerealelor și a pajiștilor ca sursă de furaje pentru animale, îndeosebi a pășunilor cu iarbă și trifoi, și consideră că statele membre ar trebui să examineze posibilitatea introducerii unor sisteme ecologice pentru leguminoase și pajiști și să înființeze fonduri speciale pentru plantele proteice, așa cum au procedat unele state membre; subliniază că producția animalieră extensivă, în special în zonele îndepărtate și montane, este o activitate sustenabilă și reprezintă un stimulent suplimentar pentru ca populațiile locale să trăiască în aceste zone;
6. subliniază că strategia privind proteinele ar trebui să sprijine tranziția de mediu prin dezvoltarea unor surse sustenabile de proteine și să contribuie atât la autonomia proteică deschisă a UE, cât și la reziliența fermierilor și a zonelor rurale din UE; recunoaște rolul surselor de proteine în economia circulară și consideră că dezvoltarea unei economii circulare și asigurarea producției tuturor tipurilor de proteine disponibile, în special a proteinelor de origine vegetală și animală, pot contribui atât la menținerea unui nivel ridicat al sănătății umane, cât și la facilitarea tranziției către sisteme alimentare cu adevărat sustenabile; reamintește importanța proceselor circulare legate de creșterea sustenabilă a animalelor și cultivarea culturilor agricole;
7. consideră că dezvoltarea unei producții sustenabile de proteine vegetale în UE, precum și creșterea sustenabilității producției animaliere prin măsuri precum creșterea circularității lanțurilor valorice pentru alimente și furaje reprezintă modalități eficiente de abordare a multora dintre provocările de mediu, societale și climatice cu care se confruntă UE, precum și de prevenire a defrișărilor, a relocării producției și a pescuitului excesiv în afara UE; consideră că fermierii ar putea juca un rol esențial în construirea unui sistem de proteine rezilient dacă sunt sprijiniți în mod corespunzător și recunoaște că producția de proteine necesită o abordare holistică, pentru a se asigura sustenabilitatea și reziliența sistemelor alimentare;
8. subliniază că relocarea producției în afara UE și importul de carne de vită sau de culturi proteice, cum ar fi boabele de soia, sunt uneori legate de defrișări, de schimbarea nesustenabilă a utilizării terenurilor și de efecte negative asupra mediului, cum ar fi eroziunea solurilor și contaminarea apelor subterane, deoarece producătorii din afara UE nu sunt obligați să respecte standardele stricte ale UE privind sustenabilitatea, normele stricte și aspectele etice ale UE; consideră că produsele importate ar trebui să respecte standarde comparabile de sustenabilitate, pentru a se îmbunătăți

competitivitatea producătorilor din UE și pentru a se evita relocarea producției UE în străinătate;

9. atrage atenția asupra cererii globale în continuă creștere pentru proteine, inclusiv pentru proteinele de origine animală;
10. reamintește angajamentele UE față de ODD-urile ONU și contribuția importantă a agriculturii și acvaculturii UE la aprovizionarea cu proteine sustenabile, având în vedere contribuția producției de proteine a UE la realizarea ODD;
11. consideră că consolidarea autonomiei alimentare a Uniunii este un obiectiv esențial, pentru care sunt necesare condiții de concurență loială și sprijin ferm pentru sectorul agricol european;

Condiții mai bune pentru producția de proteine în UE

12. subliniază că producția de proteine începe cu fermierii, cu sprijinul pescarilor și al acvaculturilor, și că, prin urmare, aceștia trebuie să fie plasați în centrul strategiei, întrucât reprezintă elementul central al procesului de creare a unui sistem rezilient pentru producția de proteine; subliniază că un sector agricol, alimentar și furajer profitabil constituie o condiție necesară pentru crearea în UE a unui sistem puternic pentru producția de proteine; invită, prin urmare, Comisia să analizeze oportunitățile prin care fermierilor li se poate oferi un model comercial profitabil, care să-i ajute să-și transforme culturile în produse alimentare și furajere căutate, prin creșterea rezilienței culturilor, a randamentului proteic și a calității proteinelor;
13. subliniază că, potrivit bilanțului UE privind proteinele furajere, toate tipurile de proteine vegetale pot contribui la creșterea producției de proteine din UE: proteinele cu conținut proteic mai mic de 15 % (furaje, cereale), proteinele cu conținut proteic mediu, de 15-30 % (furaje uscate, tărâțe de grâu), proteinele cu conținut proteic ridicat, de 30-50 % (făină din semințe oleaginoase), proteinele cu conținut proteic foarte ridicat, peste 50 % (produsele secundare ale industriei amidonului, proteinele din cartofi, proteinele animale prelucrate, proteine ledin insecte); subliniază, de asemenea, că cercetările în ceea ce privește proteinele animale pot contribui la creșterea acestei producții;
14. subliniază că agricultura și întreprinderile europene trebuie să devină mai competitive în domeniul producerii proteinelor pentru alimente și furaje și că sectorul agricol depinde de factori de producție sustenabili și abordabili ca preț, cum ar fi energia, hrana pentru animale, adaosurile furajere, materialele vegetale de calitate, îngrășămintele și solurile de bună calitate; consideră că, pentru a crește competitivitatea producătorilor europeni de proteine, trebuie majorate stimulentele și trebuie reduse sarcinile normative inutile pentru producția de proteine;
15. recunoaște importanța adaosurilor furajere pentru reducerea emisiilor, pentru îmbunătățirea digestiei proteinelor și pentru asigurarea unor strategii corecte de hrănire și a reformulării corecte a furajelor; subliniază că perioada de autorizare pentru adaosurile furajere trebuie să fie scurtată și trebuie să fie mai flexibilă; subliniază că procesul de reînnoire a autorizațiilor trebuie conceput astfel încât să nu ducă la eliminarea treptată a adaosurilor eficiente;

16. reamintește că va fi imposibil să se crească producția de proteine vegetale fără materiale vegetale de bună calitate; reamintește că noile tehnici de ameliorare vor asigura oportunități excepționale pentru dezvoltarea unor plante adaptate la condițiile regionale și a unor specii optimizate pentru condițiile europene; consideră că sunt necesare cercetări și lucrări de dezvoltare suplimentare în ceea ce privește cerealele, plantele proteice și iarba, pentru a le spori valoarea nutritivă, adaptarea locală și rezistența la amenințările naturale;
17. solicită adoptarea rapidă a unui cadru adaptat noilor tehnici de ameliorare, care să permită dezvoltarea mai rapidă a unor soiuri noi și rezistente de plante, inclusiv de culturi proteice;
18. consideră că controlul dăunătorilor și al agenților patogeni joacă un rol vital în recoltarea reușită a culturilor proteice și, prin urmare, este de importanță capitală să se monitorizeze și să se cerceteze la nivel științific apariția, dezvoltarea și răspândirea acestor dăunători și agenți patogeni; recunoaște că elaborarea unor măsuri eficiente pentru reducerea daunelor economice cauzate de acești dăunători și agenți patogeni și conceperea unor măsuri alternative sub formă de inovații tehnice, cum ar fi agricultura de precizie sau robotizarea, insectele benefice sau pesticidele cu risc redus, sunt importante pentru sporirea producției europene de proteine în ansamblu;
19. este de părere că fertilizarea pășunilor cu gunoi de grajd contribuie la autosuficiența agricultorilor în ceea ce privește proteinele; consideră că iarba fertilizată într-un mod corespunzător rămâne de departe cea mai ieftină, cea mai eficientă și cea mai sustenabilă sursă de proteine pentru rumegătoare; invită Comisia, având în vedere evaluările de mediu efectuate, să propună fără întârziere măsuri de politică pe termen mediu și lung pentru a închide circuitul nutrienților, cum ar fi facilitarea utilizării produselor organice alternative precum azotul recuperat din digestat, din deșeurile biologice, din gunoiul de grajd (RENURE) și din deșeurile industriei alimentare, prin clasificarea acestora ca înlocuitor al îngrășămintelor chimice pe baza unor criterii științifice, aceasta fiind o oportunitate pentru fermieri de a-și reduce dependența de îngrășămintele chimice și de a crește circularitatea în cadrul fermelor și producția animalieră sustenabilă prin valorificarea și reutilizarea reziduurilor, precum gunoiul de grajd;
20. reamintește că producția de biometan, biogaz, biocombustibili sau alte bioproduse chimice care utilizează fluxurile de deșeuri biologice reprezintă unul dintre factorii care contribuie la creșterea sustenabilității producției și constituie o sursă de venituri importantă, care majorează valoarea culturilor bogate în proteine și consolidează argumentele economice în favoarea acestora pentru fermieri, oferind în același timp o alternativă sustenabilă la combustibilii fosili și contribuind în mod semnificativ la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (GES); subliniază că creșterea producției de proteine vegetale pentru alimente și furaje ar putea duce la utilizarea subproduselor în mai multe moduri pentru producția de bioenergie și, prin urmare, la creșterea valorii economice a producției de proteine vegetale; consideră, în acest sens, că trebuie asigurată coerența între diferitele politici ale UE;
21. recunoaște că producția de energie din surse regenerabile la nivelul unei exploatații este adesea legată de producția de proteine și ar trebui facilitată într-o mai mare măsură și că,

prin urmare, creșterea producției de proteine poate ajuta UE să sporească producția de bioenergie;

22. recunoaște că dezvoltarea, cultivarea și utilizarea culturilor bogate în proteine necesită adesea noi practici de gestionare și cooperare între fermieri și consideră că ar trebui să fie analizată posibilitatea recunoașterii în cadrul PAC a unor noi structuri organizaționale;
23. subliniază că, pentru a stimula investițiile în sănătatea solurilor și în noi practici de rotație a culturilor, obiectivele pe termen lung trebuie să fie însoțite de o evaluare a serviciilor oferite societății;

Asigurarea unei economii circulare efective și funcționale prin recunoașterea rolului complementar pe care îl au în sistem atât proteinele de origine vegetală, cât proteinele de origine animală

24. subliniază potențialul ridicat și valoarea adăugată ale proteinelor de origine vegetală și animală produse în mod sustenabil și faptul că dezvoltarea sustenabilă a sectorului va aduce beneficii fermierilor europeni, calității solului, ciclului nutrienților, biodiversității, climei, economiei circulare și sănătății umane, având o importanță strategică pentru securitatea alimentară a Europei;
25. subliniază că politicile trebuie să creeze condiții de concurență echitabile între toate părțile interesate și toate produsele, iar consumul de proteine trebuie să fie mai sustenabil; sprijină măsurile de politică care permit consumatorilor să compare performanța diferitor produse, așa cum se arată în viitorul cadru legislativ pentru un sistem alimentar sustenabil;
26. subliniază importanța furajelor grosiere ca sursă de proteine, precum pașiștile și iarba-trifoiul, îndeosebi în contextul creșterii animalelor, și posibilele beneficii concomitente pe care pașiștile le aduc biodiversității; invită Comisia și statele membre să valorifice instrumentele din cadrul PAC, cum ar fi ecoschemele, pentru a stimula producerea surselor respective de proteine în cadrul acestor scheme; subliniază că creșterea rumegătoarelor este o modalitate eficientă de a transforma pașiștile permanente în alimente disponibile pentru consumul uman; subliniază relevanța proiectelor care extrag proteine de înaltă calitate pentru alimentație și pentru hrana animalelor din pașiști prin biorafinare și, în același timp, pot genera subproduse ce constituie surse biologice de energie; consideră că trebuie direcționate mai multe fonduri pentru cercetarea biorafinării și comercializarea acesteia;
27. reamintește că producția de proteine animale pe baza resurselor necomestibile utilizate ca hrană pentru animale, cum ar fi nutrețul și subprodusele rezultate din prelucrarea plantelor proteice, contribuie în mod semnificativ la circularitate, reducând risipa alimentară, și conferă o valoare adăugată semnificativă producției de plante proteice, fiind, de asemenea, esențială pentru dinamismul zonelor rurale, gestionarea peisajelor și conservarea mediului;

28. încurajează producția de soia în Uniunea Europeană ca sursă de proteine vegetale prin stimularea investițiilor în cercetare și dezvoltare, pentru a îmbunătăți calitatea și randamentul culturilor; atrage atenția asupra faptului că trebuie asigurat accesul la finanțare și un sprijin suplimentar pentru producătorii agricoli, inclusiv micii producători, pentru a crește producția de soia în UE; consideră necesare identificarea și promovarea celor mai bune practici agricole pentru cultivarea soiei în UE, inclusiv utilizarea unor tehnologii de producție sustenabile și respectarea normelor de protecție a mediului; atrage atenția asupra necesității reducerii dependenței de soia provenită din țările terțe în furajele pentru animale;
29. subliniază că programele de cercetare ar trebui să se concentreze asupra culturilor proteice care sunt potrivite pentru clima și condițiile de creștere europene și care pot fi integrate în sistemele agricole existente; consideră că este important să fie sprijiniți fermierii în această tranziție, să fie eliminate barierele de intrare pe această piață și să fie ajutați fermierii să beneficieze de aceste noi lanțuri valorice;
30. solicită să se intensifice activitățile de cercetare și dezvoltare în ceea ce privește soiurile de plante care reprezintă noi surse de proteine, cu cicluri scurte de producție, și care sunt potrivite pentru culturile intermediare în cadrul rotațiilor existente ale culturilor;
31. încurajează statele membre să utilizeze toate stimulentele disponibile în cadrul PAC pentru a multiplica culturile de leguminoase, inclusiv sprijinul cuplat, măsurile de agromediu, serviciile de consiliere și noi programe sectoriale; consideră că, în plus, campaniile de promovare menite să stimuleze cererea de leguminoase alimentare ar putea contribui în mare măsură la stimularea producției în UE;
32. recunoaște potențialul semnificativ al cânepii drept cultură proteică sustenabilă și subliniază că este necesar să se armonizeze reglementarea acesteia la nivelul UE, pentru a facilita cultivarea și transformarea acestei plante în alimente și furaje;
33. subliniază că este important să se aplice norme privind sustenabilitatea în cazul produselor importate, să se protejeze competitivitatea producătorilor europeni și să se asigure informarea transparentă a consumatorilor;
34. recunoaște că Acordul de la Blair House (1992) încă reprezintă un obstacol semnificativ în calea dezvoltării culturilor de oleaginoase în Uniunea Europeană, motiv pentru care consideră că este necesar să se analizeze posibilitatea revizuirii acestui acord;
35. subliniază că sectorul pescuitului european constituie o sursă importantă de proteine sustenabile de înaltă calitate pentru uz uman, sub formă de pește proaspăt, iar viabilitatea sectorului pescuitului trebuie menținută;
36. evidențiază rolul pescuitului și al acvaculturii sustenabile în asigurarea securității alimentare și în regimurile alimentare care pun accentul pe proteine sănătoase și de înaltă calitate; subliniază că produsele pescărești și de acvacultură sustenabile pot juca un rol important în dezvoltarea unui sistem alimentar sustenabil; invită Comisia să se asigure că viitoarea strategie europeană privind proteinele recunoaște rolul sectoarelor pescuitului și acvaculturii și necesitatea de a continua tranziția către un sector al pescuitului și acvaculturii mai sustenabil, inclusiv îmbunătățirea calității vieții animalelor în sectorul acvaculturii, ceea ce poate duce la scăderea incidenței bolilor, la

reducerea utilizării antibioticelor și la ecosisteme mai sănătoase, recunoscând în același timp standardele ridicate de sustenabilitate din UE; subliniază importanța implicării sectorului în elaborarea strategiei sale privind proteinele;

37. subliniază că UE este un importator net de produse pescărești și de acvacultură, întrucât aproape 60 % din consumul total din UE este importat; consideră, prin urmare, că este necesar să se consolideze viabilitatea economică și sustenabilitatea globală a sectoarelor pescuitului și acvaculturii din UE, ținând seama de cele trei dimensiuni ale acestora (economică, de mediu și socială), pentru a reduce dependența tot mai mare a UE de importuri; subliniază importanța existenței unor sectoare sustenabile ale pescuitului și acvaculturii pentru aprovizionarea cu proteine a UE și, în special, rolul important al pescarilor de mică anvergură și artizanali, precum și al culegătorilor de crustacee și moluște, atât în UE, cât și în alte țări;
38. subliniază că consumul regulat de produse pescărești și de acvacultură este o componentă esențială a unei alimentații sănătoase și că, datorită proprietăților sale benefice pentru inimă, consumul de pește are un mare potențial de a combate bolile legate de alimentație, cum ar fi bolile cardiovasculare; își exprimă îngrijorarea, prin urmare, cu privire la scăderea consumului de pește în UE; invită Comisia și statele membre să mărească rolul produselor pescărești și de acvacultură, în special de la producătorii locali, în politicile și programele lor nutriționale, ținând seama de recomandările OMS privind consumul de alimente acvatice, în special prin promovarea consumului lor în rândul unor grupuri specifice, cum ar fi tinerii, chiar și prin introducerea sau îmbunătățirea consumului lor în școli și în cadrul programelor care vizează tratarea anumitor deficiențe nutriționale; reamintește, de asemenea, că Directiva 2006/112/CE⁵ le permite statelor membre să aplice cote reduse de TVA pentru alimente și serviciile conexe și invită statele membre să utilizeze această posibilitate în raport cu produsele pescărești, având în vedere beneficiile consumului de pește;
39. consideră că acvacultura sustenabilă constituie o sursă importantă de proteine, iar utilizarea algelor ca adaos alimentar sau furajer oferă posibilitatea reducerii parțiale a emisiilor provenite de la animalele de fermă și reprezintă o sursă interesantă de proteine pentru furaje; subliniază că algele și microalgele pot reprezenta o sursă complementară importantă de proteine în cadrul unui sistem sustenabil de producție alimentară și invită Comisia să includă acest aspect în strategia europeană privind proteinele; evidențiază posibilitățile de a inova și de a crea noi întreprinderi prin crearea unor noi tipuri de hrană pentru pești, cu o amprentă de carbon mai redusă și cu un impact minim asupra biodiversității, fiind necesară reducerea într-o mai mare măsură a poluării apelor cauzate de acvacultură; subliniază că dezvoltarea în continuare și inovarea sustenabilă în domeniul producției de proteine vegetale și al surselor complementare de proteine reprezintă o modalitate de a aborda în mod eficace multe dintre provocările de mediu și climatice cu care se confruntă sectorul pescuitului și acvaculturii din UE;
40. subliniază că acvacultura și maricultura din UE pot contribui într-o măsură mult mai mare decât în prezent la producția sustenabilă de alimente și pot furniza proteine mai sănătoase, mai echitabile și mai sustenabile, care depind mai puțin de hrana pentru animale pe bază de pește și care nu utilizează furaje derivate din producția de făină și

---

⁵ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată. JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

ulei de pește care utilizează capturi provenite din pescuitul ilegal, nereglementat și nedeclarat (INN); subliniază că trebuie îmbunătățită calitatea vieții animalelor acvaticе, deoarece un nivel mai ridicat al calității vieții presupune reducerea incidenței bolilor, o utilizare mai redusă a antibioticelor și ecosisteme mai sănătoase; salută „Orientările strategice pentru o acvacultură mai sustenabilă și mai competitivă în UE pentru perioada 2021-2030” și subliniază că trebuie monitorizată și promovată punerea în aplicare a reformelor prevăzute în planurile strategice multianuale pentru dezvoltarea acvaculturii, în vederea creșterii producției sustenabile; își reiterează solicitările în ceea ce privește asigurarea unui cadru juridic eficace, fiabil, previzibil, raționalizat și favorabil întreprinderilor, care să sprijine dezvoltarea unei acvaculturi sustenabile;

41. subliniază că, dacă îndeplinesc cerințe ridicate de siguranță, insectele ar trebui considerate drept o sursă alternativă promițătoare și circulară de proteine, în special pentru hrana animalelor (biologică și convențională), contribuind la reducerea deficitului de proteine din UE și la îmbunătățirea caracterului circular al agriculturii; recunoaște că sarcinile normative nejustificate împiedică dezvoltarea agriculturii circulare și sustenabile, cum ar fi interzicerea utilizării deșeurilor biodegradabile ca hrană pentru insecte sau pentru fermentarea proteinelor; subliniază că interesul pentru această producție este în creștere și, odată ce se va realiza o economie de scară, costurile de producție vor scădea; este preocupat de cerințele energetice ridicate ale creșterii pe scară largă a insectelor și subliniază că trebuie analizate efectele acestora asupra mediului, sănătății, calității vieții animalelor, societății și economiei;
42. consideră că autorizațiile acordate prin intermediul legislației privind alimentele noi ar trebui să se bazeze pe cele mai stricte garanții privind siguranța produselor și ar trebui să se țină seama de impactul acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, în conformitate cu principiul precauției; subliniază că procesul de autorizare trebuie să fie mai transparent și mai eficient, fără a reduce standardele ridicate de siguranță alimentară; subliniază că trebuie urmată o abordare de tipul „O singură sănătate” în ceea ce privește dezvoltarea unei producții de proteine noi și trebuie respectată legislația aplicabilă privind bunul tratament al animalelor și protecția mediului;
43. invită Comisia să prezinte o evaluare cuprinzătoare a impactului alimentelor noi pentru consumul uman asupra modelului agricol european, asupra societății, asupra sănătății umane, asupra mediului și asupra economiei; subliniază că ar trebui luat în considerare principiul precauției;
44. observă că alimentele celulare, care sunt produse printr-o cultură de celule izolate de plante și animale, prezintă aspecte problematice de ordin etic, social, de mediu și economic, iar Regulamentul privind alimentele noi⁶ nu soluționează această problemă; subliniază că interesele și așteptările consumatorilor trebuie să fie mai bine reflectate;
45. invită Comisia să se asigure că alimentele din UE provin din sisteme agricole sustenabile; reamintește legătura dintre producția alimentară sustenabilă, natură,

---

⁶ Regulamentul (UE) 2015/2283 din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei, [JOL 327 11.12.2015, p. 1](#).

fermieri și dezvoltarea rurală și subliniază valoarea adăugată și serviciile ecosistemice asigurate de fermieri;

46. solicită intensificarea activităților de cercetare și dezvoltare în ceea ce privește siguranța și producția sustenabilă a proteinelor în UE și impactul acestora, pe baza abordării de tipul „O singură sănătate”; subliniază necesitatea stringentă de a desfășura cercetări publice și private și necesitatea unei infrastructuri de cercetare și a unor instalații demonstrative, pentru a crea un sistem european rezilient de producție a proteinelor; subliniază rolul important al institutelor de cercetare din Uniunea Europeană în asigurarea unei performanțe și a unei sustenabilități și mai mari pentru sistemul alimentar al UE;

O abordare integrată care să includă întregul lanț valoric alimentar

47. subliniază că este necesară o mai bună coordonare și colaborare între părțile interesate din lanțul de aprovizionare, de-a lungul întregului lanț valoric, pentru a elimina neconcordanțele actuale dintre fermieri, prelucrători și comercianții cu amănuntul; subliniază că ar trebui promovate în mod activ colaborări colective mai strânse între actori, îndeosebi prin intermediul organizațiilor agricultorilor și al cooperativelor agricole, pentru a crea lanțuri valorice cu o valoare adăugată mai ridicată;
48. în acest sens, invită statele membre și părțile interesate să folosească toate normele disponibile în Regulamentul privind OCP⁷ în sprijinul unor lanțuri eficiente și inovatoare; invită părțile interesate să dezvolte proceduri de constituire a contractelor, pentru a planifica producția pe termen lung; consideră că organizațiilor de producători, în special cooperativelor, precum și organizațiilor interprofesionale le revine un rol esențial în structurarea și consolidarea lanțurilor valorice în materie de proteine;
49. subliniază importanța acceptării de către consumatori și a informării acestora; subliniază că producția de proteine vegetale și alternative trebuie să răspundă așteptărilor consumatorilor, ceea ce impune îmbunătățirea într-o mai mare măsură a aspectelor funcționale ale acestor proteine, cum ar fi gustul, textura, valoarea nutritivă și prețul;
50. consideră că consumatorii acordă o atenție tot mai mare alimentelor pe care le consumă și modului în care acestea sunt produse; își reiterează solicitarea de a se pune la dispoziția consumatorilor mai multe informații cu privire la impactul asupra mediului al diferitelor produse alimentare, inclusiv al proteinelor, precum și informații privind producția acestora, pentru a contribui la un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic; salută intenția Comisiei, exprimată în Strategia „De la fermă la consumator”, de a extinde și la alte produse cerința privind indicațiile obligatorii ale originii sau ale provenienței;
51. subliniază că cantitatea de proteine vegetale produse în mod sustenabil în UE nu va crește dacă nu va exista cerere pe piață sau dacă nu vor fi asigurate profituri adecvate pentru fermieri; consideră că sprijinul public specific, cum ar fi programele ecologice,

---

⁷ Text consolidat: Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului. [JOL 347, 20.12.2013, p. 671.](#)

ar putea crește rentabilitatea culturilor; îndeamnă actorii de pe piață să dezvolte tehnici pentru determinarea conținutului proteic și a calității proteinelor în cazul cerealelor, al plantelor proteice și al furajelor, pentru ca valoarea proteinelor să fie mai bine reflectată; subliniază că o mai mare transparență a pieței poate îmbunătăți funcționarea pieței, reduce cantitatea de deșeuri și spori gradul de circularitate al sectorului alimentar; consideră că strategiile politice și cadrele legislative ar trebui să stimuleze aceste piețe; subliniază că are în continuare un rol esențial producția de proteine vegetale cu un conținut proteic mai scăzut, alături de producția de culturi cu un conținut proteic ridicat, iar dezvoltarea acestor surse ar trebui să fie ghidată de principiul unui bilanț masiv pozitiv în ceea ce privește substanța uscată și proteinele;

52. consideră că industria de prelucrare a alimentelor face parte integrantă din lanțul valoric circular al proteinelor, deoarece permite obținerea unei valori mai mari din culturile proteice; subliniază necesitatea creșterii capacității de prelucrare a proteinelor vegetale; consideră că este important ca industria de prelucrare să își analizeze fluxurile de deșeuri, astfel încât acestea să poată fi cuantificate și să poată fi îmbunătățit caracterul lor circular;
53. reiterează obiectivul strategiei „De la fermă la consumator” de a reduce risipa de alimente cu 50 %, obiectiv care ar putea fi atins parțial prin scurtarea și eficientizarea lanțului de aprovizionare și prin îmbunătățirea caracterului circular al sectorului agricol și al producției alimentare, în care deșeurile biodegradabile să fie privite mai degrabă ca o resursă decât ca deșeuri; reamintește că asigurarea unor mijloace de trai durabile pentru producătorii primari este esențială pentru atingerea obiectivelor strategiei „De la fermă la consumator”;
54. evidențiază importanța reducerii capturilor aruncate înapoi în mare ca mijloc de evitare a risipei de alimente; reiterează, în acest sens, apelul din rezoluția sa din 18 mai 2021⁸ de a se identifica oportunități comerciale și/sau caritabile pentru a valorifica într-o măsură cât mai mare capturile inevitabile sau nedorite, ce se află sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare, acordând totodată prioritate tehnicilor de pescuit prin care se pot evita și reduce pe cât posibil aceste capturi; subliniază, în acest context, necesitatea de a împiedica crearea sau extinderea unei piețe secundare a produselor de mare;
55. subliniază că multor fermieri le lipsesc cunoștințele necesare pentru a cultiva în mod eficace culturi leguminoase; reamintește necesitatea de a promova sisteme de cunoaștere și inovare în domeniul agricol, precum și partajarea cunoștințelor și formarea, care să le permită tuturor actorilor din lanțul alimentar să devină sustenabili, inclusiv prin accelerarea inovării și a transferului de cunoștințe; invită Comisia Europeană să creeze o platformă online ușor accesibilă pentru schimbul de informații și de bune practici cu privire la cultivarea proteinelor vegetale și animale;
56. subliniază că sunt necesare acțiuni la toate nivelurile pentru a crește producția sustenabilă de proteine, îndeosebi producția casnică de proteine vegetale, prin sprijinirea agricultorilor, în special a exploatațiilor mici și mijlocii și a celor de familie; invită

---

⁸ Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la realizarea obiectivelor în materie de obligații de debarcare în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului, [JO C 15, 12.1.2022, p. 9](#).

statele membre, prin urmare, să introducă și să majoreze sprijinul pentru investiții și cercetare la nivel de sistem, societate și producție, de exemplu prin acordarea unui sprijin investițional lanțului de prelucrare;

57. consideră că achizițiile publice ar trebui să stimuleze sustenabilitatea producției și a consumului de proteine;

Acțiuni politice concrete

58. invită Comisia să prezinte următoarele acțiuni de politică:

- (i) un regulament privind adaosurile furajere, care să promoveze stabilitatea și inovarea în producția adaosurilor furajere;
- (ii) un cadru legislativ adecvat pentru evaluarea cererilor de autorizare a alimentelor celulare, având în vedere dimensiunile etice, sociale, de sănătate, de mediu și economice ale acestor produse;
- (iii) un document de orientare științifică și tehnică care să completeze documentul administrativ de orientare privind pregătirea și transmiterea cererilor privind alimentele noi, pentru a clarifica procesul de autorizare, asigurând, în același timp, cele mai înalte garanții și standarde în materie de siguranță alimentară și o evaluare corespunzătoare a riscurilor potențiale pentru consumul uman, în conformitate cu principiul precauției;
- (iv) o directivă privind subprodusele, care să permită clasificarea drept hrană pentru animale a mai multor tipuri de subproduse biodegradabile și care să permită utilizarea și transportul deșeurilor provenite din producția de alimente;
- (v) o directivă privind energia din surse regenerabile care să instituie o reglementare pe termen lung, sustenabilă și stabilă pentru utilizarea fluxurilor secundare legate de procesele de extragere a proteinelor vegetale, a reziduurilor agricole și a fluxurilor de deșeuri din producția de alimente pentru producerea bioenergiei, acordând totodată prioritate producției de alimente și furaje pe terenurile agricole fertile;
- (vi) o directivă privind impozitarea energiei, care să prevadă norme clare și pe termen lung privind impozitarea și care să stimuleze producția tuturor biocarburanților;
- (vii) un regulament privind noile tehnici genomice, care să permită adoptarea de noi tehnici de ameliorare, fără creșterea pozițiilor dominante pe piață și ținând cont de nevoia specifică de inovare în rândul IMM-urilor europene;
- (viii) un cadru de certificare a eliminării dioxidului de carbon care să favorizeze practicile de sechestrare a carbonului în solurile agricole legate de cultivarea plantelor bogate în proteine, asigurând în același timp venituri suplimentare pentru fermieri;
- (ix) o combinație de norme ale PAC care să ofere un cadru stabil, practici de gestionare

flexibile și stimulente pentru producerea culturilor bogate în proteine și pentru o recoltă globală de culturi, pajiști și leguminoase mai bogate în proteine; producția culturilor bogate în proteine ar trebui să fie stimulată în cadrul PAC actuale și prin ecoscheme; Comisia ar trebui să aibă în vedere posibilitatea de a permite cultivarea plantelor alimentare bogate în proteine pe terenuri scoase temporar din circuitul agricol, respectând totodată norme stricte de mediu; Comisia ar trebui să prezinte un document de orientare cu cele mai bune practici în ceea ce privește punerea în aplicare a PAC, pentru a intensifica cultivarea plantelor sustenabile bogate în proteine, cum ar fi plantele proteice și plantele leguminoase, împreună cu o foaie de parcurs privind strategiile pentru asigurarea unor legături mai strânse între creșterea animalelor și potențialul furajer regional;

- (x) un cadru normativ pentru utilizarea sustenabilă a produselor de protecție a plantelor, care să permită, de asemenea, monitorizarea și cercetarea științifică a apariției, dezvoltării și răspândirii dăunătorilor și agenților patogeni care periclitează recoltele de culturi proteice;
- (xi) o strategie clară de finanțare a cercetării și dezvoltării pentru a promova și a stimula dezvoltarea unor măsuri alternative pentru protecția plantelor în ceea ce privește inovațiile tehnice, precum agricultura de precizie sau robotizarea, insectele benefice și pesticidele cu risc redus;
- (xii) o etichetă bazată pe date științifice și adoptată în mod voluntar, inclusă în cadrul legislativ pentru sistemele alimentare sustenabile, care să permită compararea amprentei de mediu a produselor alimentare și să impună cerințe similare hranei pentru animale, bazată pe metode științifice de analiză a datelor referitoare la produse concrete;
- (xiii) un bilanț al proteinelor alimentare;
- (xiv) un regulament privind subprodusele de origine animală care să ofere posibilitatea utilizării mai multor produse alimentare vechi și ingrediente pe bază de pește ca furaje, aplicând totodată în continuare cerințe de siguranță stricte produselor agricole prelucrate;
- (xv) o combinație de norme privind achizițiile publice care să faciliteze stabilirea unor cerințe minime de sustenabilitate;
- (xvi) o strategie clară de finanțare pe termen lung a cercetării și dezvoltării, inclusiv stimulente financiare pentru promovarea și stimularea producției sustenabile în UE a proteinelor pentru alimente și furaje, în special a proteinelor vegetale și de origine animală, valorificând și deblocând potențialul programului Orizont Europa, al Fondului pentru inovare, al programului LIFE, al EIT Food și al altor surse de finanțare corespunzătoare ale UE destinate tehnologiei alimentare și dezvoltării agriculturii;
- (xvii) pe termen scurt, o derogare temporară cu suficientă securitate juridică pentru a garanta posibilitatea folosirii RENURE, iar pe termen lung, aplicarea legală a criteriilor elaborate de Centrul Comun de Cercetare pentru RENURE, pe baza unor criterii științifice, clasificând aceste îngrășăminte ca îngrășăminte chimice în

conformitate cu Directiva privind nitrații⁹;

- (xviii) ar trebui sprijinite în continuare cercetările privind îmbunătățirea sustenabilității sistemelor de creștere a animalelor, în special în ceea ce privește utilizarea în furaje a ingredientelor și a produselor secundare necomestibile;
- (xix) modificarea anexei III la Directiva privind nitrații pentru a facilita utilizarea digestatului provenit din deșeuri biologice în urma digestiei anaerobe a gunoiului de grajd;
- (xx) un cadru pentru crearea unei legături între producția de proteine vegetale și Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (FEAD);
- (xxi) politici care să garanteze că importurile de proteine îndeplinesc standarde de producție și de calitate comparabile în ceea ce privește impactul lor asupra sănătății și mediului, pentru a evita relocarea emisiilor de dioxid de carbon, pentru a spori competitivitatea producătorilor din UE în raport cu producătorii din afara UE și pentru a asigura standarde mai ridicate la nivel mondial;
- (xxii) o strategie pentru pășunatul în Europa, cu scopul de a promova pășunatul extensiv acolo unde acesta corespunde condițiilor și contextului regional, un studiu privind potențialul la nivelul UE și cerințele funciare pentru culturile proteice și oleaginoase care pot fi cultivate în UE și un studiu privind impactul introducerii unei piețe la termen a proteinelor, pentru a le permite fermierilor să își gestioneze riscurile;
- (xxiii) un studiu analitic privind spațiul disponibil pe piață pentru proteine, care urmează să fie prezentat de Comisie;
- (xxiv) cercetări suplimentare în domeniul evaluării ciclului de viață nutrițional (n-ECV) al alimentelor;

o

o o

59. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

---

⁹ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, [JO L 375, 31.12.1991, p. 1.](#)

EXPUNERE DE MOTIVE

Proteinele sunt componente esențiale și indispensabile pentru un regim alimentar echilibrat și sănătos, pentru alimentația umană și pentru hrana animalelor. Proteinele vegetale sunt, de asemenea, esențiale pentru tranziția către sisteme alimentare sustenabile, iar cultivarea mai intensă a leguminoaselor și a pajiștilor contribuie la sustenabilitatea și diversificarea agriculturii și la reducerea nevoii de îngrășăminte.

În plus, prelucrarea culturilor proteice și a pajiștilor în făină cu un conținut proteic ridicat generează subproduse oleaginoase care pot contribui la economia circulară și pot fi utilizate pentru consumul uman, producerea energiei din surse regenerabile, îngrășăminte, furaje sau pentru producția de substanțe chimice ecologice. Proteinele vegetale contribuie, de asemenea, la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Prin urmare, se preconizează că cererea de proteine va crește în mod continuu atât la nivel mondial, cât și în UE. UE are o producție importantă de proteine; de exemplu, UE produce 77 % din proteinele utilizate pentru hrana animalelor. Cu toate acestea, UE are un deficit de plante bogate în proteine, astfel încât doar 29 % din furajele cu un conținut ridicat de proteine necesare pentru a echilibra rațiile de hrană pentru animale provin din UE. În același timp, pandemia de COVID-19 și invazia Ucrainei de către Rusia au produs efecte dramatice asupra comerțului mondial și au arătat clar că UE trebuie să își diversifice lanțurile de aprovizionare cu alimente, astfel cum se subliniază în declarația de la Versailles.

Prin urmare, devine evidentă necesitatea unei strategii cuprinzătoare a UE privind proteinele, care ar trebui să favorizeze creșterea producției de proteine a UE pe termen scurt, mediu și lung. Raportoarea consideră că strategia privind proteinele ar trebui să se bazeze pe următorii cinci piloni:

1. O perspectivă pentru creșterea producției de proteine în UE

Producția de proteine trebuie recunoscută ca un aspect esențial al sistemului alimentar al UE, impunându-se totodată promovarea dezvoltării sustenabile a tuturor surselor de proteine posibile. Dependența de un singur furnizor sau de un număr mic de furnizori ar trebui redusă.

2. Condiții mai bune pentru producția de proteine în UE

Agricultorii trebuie să se afle în centrul strategiei privind proteinele. O agricultură competitivă depinde de factori de producție sustenabili, cum ar fi adaosurile furajere, materialele vegetale de calitate, îngrășămintele și solurile sănătoase.

În special, sunt necesare materiale vegetale de calitate pentru a crește producția de proteine vegetale. În plus, practicile de cultivare și de utilizare a culturilor bogate în proteine necesită adesea noi practici de gestionare și cooperare între fermieri.

3. Dezvoltarea de proteine vegetale și alternative pentru alimente și furaje

Dezvoltarea sectorului proteinelor vegetale va aduce beneficii fermierilor europeni, calității solurilor, biodiversității, climei și sănătății umane. Politicile aferente strategiei privind proteinele trebuie să creeze condiții de concurență echitabile pentru actori și produse. Este

esențial să se intensifice cercetarea și dezvoltarea în domeniul proteinelor vegetale și al proteinelor alternative.

4. O abordare integrată care să includă întregul lanț valoric alimentar

Producția de proteine din UE nu va crește dacă pe piață nu există o cerere pentru aceasta. Prin urmare, este necesară o mai bună coordonare și colaborare între actorii din lanțul de aprovizionare, pentru a elimina decalajele actuale dintre fermieri, prelucrători și comercianții cu amănuntul.

5. Acțiuni politice concrete

Raportoarea sugerează Comisiei să propună o serie de acțiuni politice, printre care:

- măsuri legislative, cum ar fi un regulament privind adaosurile furajere, care să asigure stabilitatea și să favorizeze inovațiile în ceea ce privește adaosurile furajere; o legislație privind alimentele noi, care să simplifice și să accelereze procesele de autorizare; o directivă privind deșeurile care să extindă tipurile de deșeuri biodegradabile ce pot fi considerate hrană pentru animale; o directivă privind energia din surse regenerabile care să permită reglementarea stabilă pe termen lung a producției de biocombustibili; un regulament privind noile tehnici genomice; o combinație de norme PAC care să ofere stimulente pentru producția de culturi, pajiști și leguminoase bogate în proteine;
- alte măsuri de politică, cum ar fi un bilanț al proteinelor alimentare; un cadru cu o toleranță mai mare față de dificultățile tehnice, menținând în același timp un nivel ridicat al siguranței produselor agricole prelucrate (PAP); o strategie clară de finanțare a C&D, pentru a promova în UE introducerea pe piață a proteinelor vegetale pentru alimente și furaje.

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	19.9.2023
Rezultatul votului final	+: 34 -: 9 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Benoît Biteau, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Dacian Cioloș, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, José Manuel Fernandes, Paola Ghidoni, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Jarosław Kalinowski, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Eugenia Rodríguez Palop, Daniela Rondinelli, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Veronika Vrecionová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Membri supleanți prezenți la votul final	Rosanna Conte, Peter Jahr, Petros Kokkalis, Tilly Metz, Michaela Šojdrová, Irène Tolleret, Emma Wiesner

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ

34	+
ECR	Mazaly Aguilar, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Ivan David
NI	Dino Giarrusso
PPE	Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, José Manuel Fernandes, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Michaela Šojdrová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Ulrike Müller, Irène Tolleret, Emma Wiesner, Asger Christensen
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Camilla Laureti, Juozas Olekas, Daniela Rondinelli

9	-
ID	Angelo Ciocca, Rosanna Conte, Paola Ghidoni
S&D	Maria Noichl
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Tilly Metz, Bronis Ropé

3	0
ID	Gilles Lebreton
The Left	Petros Kokkalis, Eugenia Rodríguez Palop

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri